

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Foi'a acésta ese tota Marti sér'a
— dar prenumeratiunile se priimescă
in tota dílele.

Pretiul pentru Ostrunguri'a: pre anu
6 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 3 fi. pre unu tri-
luniu 1 fi. 50 cr.; éra pentru Stra-
netate: pre anu 8 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu
4 fi. pre unu triluniu 2 fi. in v. a.
Unu exemplar in costa 10 cr.

Tote sidieniele si banii de prenu-
meratiane sunt de a se tramite la
Redactiunea diriginte a diurnalului:
Aradu, Strafa Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se priimesc cu 7 cr. de
linia, si 30 cr. tacse timbrale.

Tote sunt desiertatiune!

(Urmare.)

IV.

Spuneti, Ve rogu, ce găndesc
Celu ce adi ne asupresce,
Nu sci' déca-e in domnia:
„Astadi mie — mane tie?!”
Sî nu sci' că „tote 'n lume
Nu-su decâtă desiertatiune!“¹⁴

De nu sci' iae spre veste:
„Că noroculu se 'nvertesc
Mereu pre pétra rotunda!”
Celu de-asupr'a se cufunda,
Cei de diosu esu chiaru in culne!
— Dar' totu-si „desiertatiune!“

Ungure! mare stapanie,
Nu uită sant'a Treime:
„Tatalu“ este „direptatea“,
„Fiiulu“ e „egalitatea“,
„Spiritulu: „fratetatea!“
Dar' tu nu o scii pré bine
Sî arati „desiertatiune!“

Fii bunu dar' o tiene-'n minte!
Sci'i că rót'a totu se 'nverte? . . .
Poti să fii sî de desuptu—
De desuptu cu nasulu ruptu!
Sî atunci vei dîce: 'n lume
Tote sunt desiertatiune!

Noi patim ca sî sobolulu
Celu ce sî-a implusu ocolulu
Cu ariciulu blastematu!
Fù sormanulu strementoratu!!
Impărti dar' sî direptate,
Ne-amu hraniu de — strembatate!!

V.

Te iubescu, iubescu, copila,
Că-ci unu boldu internu sî-o sila
Me face să te iubescu
C'unu amoru sinceru, firescu,
Dar' eu sciu, că „tote 'n lume
Nu-su decâtă desiertatiune!“¹⁴

Tu-mi jorai la despartire
Amoru grósnicu — preste fire,
Dar' muierea-e o fintia,
Ce-e de totu schiopa 'n credintia,
Sî d'in căte dice bune:
„Multe sunt desiertatiune!“

Chiaru asîa sî tu iubita. . .
Ai jorâ, credu, la o suta!
Că-ci sî Ev'a scii odat'
A 'nsfelatu pre-alu ei barbatu??
D'atunci se dîce, că 'n lume
Tote sunt desiertatiune!

Sî-apoi Ev'a nu-ti e mama?!

Eu dîeu „Dieu“ fore de téma,
„Că-a muierilor credintia
Nu platesc o grosită!“
De n'ar' fi fostu Ev'a-'n lume
N'ar fi neci desiertatiune!

Nu te superă nemica
Drag'a badei baetica:
De ce-ti spunu eu chiaru in facie
Adeverulu, — fara grétia!
Nu poti face esceptiune . . .
Fiindu totu „desiertatiune!“

Eu am scrisu aceste sire!!
Ha! ha! nîm'e nu se mire:
Déca voiú dîce că ele
Fia bune, fia rele,
Fia rele, fia bune,
Inca sunt „desiertatiune!“ . . .

V. de Cucurés'a.

Corespondintia.

Baiaspri'a, lun'a lui *Smerling*, dio'a lui *Stoll*, anulu lui *Gozmanu* dep. diet.

Marele nostru „Gur'a-Satului!“

Cu man'a tremuranda apucu pén'a, de óra ce pone acum' n'am avutu norocire de a conversá cu domni'a ta; dreptu acea speru, că de sì voiu fi la inceputu mai slabu, voiu avè trécatu, sì slabitu-nea mea sà-o suplinésca bunavointi'a. —

Fiindu că eu sum omu „seriosu, reservatu, sì plinu de gravitate,“ — asemenea protopopului d'in *Baiaspri'a*, promisiuni mari nu-ti potu face; abia mi-am luat cutediarea a incinge condeiulu celu de gásca in negréla.

D'in seriositatea sì gravitatea mea m'a scosu ca arsu un'a dechiaratiune a deputatului dietalu d'in cerc. elect. de *Bai'a-mare* in comit. *Satumarelui*, *Carl Stoll*, esita in *Feder*: nrulu 101, in care voindu a escusá pre dragutiulu seu *Smerling* prot. in *Baiaspri'a* dlcendu: „că s'a aflatu unu barbatu, care a voit u-i rebonificá celu pucinu spesele itinerarie, inse sì acestea le-a refusat etc.“ mai virtosu lu incusà; că-ci pre unu barbatu „seriosu,“ „reservatu,“ „sì plinu de gravitate“ cine ar cutediá a-lu sì imbiè cu nisce bagatele de spese intinerarie? de óra ce e de comunu cunoscutu, că omenii plini de gravitate, seriositate sì reservati, priimescu numai sume mai considerabili, cari sà fia càtu de grave, sì acese le facu numai cu multa resvera. Cà-ci ce ar platí nisce spese itinerarie facie cu un'a persóna — pre lunga alte insusiri estraordinarie — culta sì devotata ca D. *Smerling*, care in amórea sa catra patria scie sà uite sì calamitatile starei sele materiale atàtu de precarie?“ precum dice deput. dietalu *Stoll*!

Sormane protopópe! Dupa ce contr'a „Vespiiloru sì Gaunasiloru“ n'ai fostu harnicu a te aperá, ti-ai bagatu de avocatu pre *Stoll*, socotindu, că fotografandu-te de preotu cultu sì eruditu s. a. iti vei potè spálá pecatulu comisu!

Ce mai ómeni naivi sunteti, cum imprumutatu unulu pre altulu ve laudati!! Bine faceti; déca nu ve lauda altii, laudati-ve voi pre voi!

Sà scia dara tóta lumea sì imperatì'a, că toti preotii, cari n'au tienutu cu *Stoll*, sunt neculti, fi ne-devotati patriei, cu unu cuventu selbateci; pr'in urmure pre unii ca acesti'a nu pote guvernulu sà-i remuneredit! Intrarea in consorciu de „*Gozman* dep. dietalu. & Comp.“ sà-ti fia de bine dle protopópe!

Danilu, m. p.

d'in cuptoriula perseescu.

P. S. „Desluciri decurendu deslucite.“

Am sì uitatu, că am blandu incóce sì incolo d'in omu de omenia am intielesu, că cu ocasiunea miscarilor elect. in cerculu de *Bai'a-mare* unu anumitu Cantor-dascalu romanescu — fiindu esaltatu de duhotulu partitei Stolliane, intru onórea acestui'a sì-a frantu petiorulu, sì de atunci nu mai pote functioná. Deci intrebu pre D. *Stoll*, că are cunoștiintia despre acestu actu generosu? sì déca are, voiesce a interpelá fore intardiere pre guvern, ca asemenea Cantori-dascali sà fia provediuti cu *petioru de lemnu*, *pone unde sì-ar mai frange sì grumadii?*

Se vi mai spunu un'a, dar sà me credeti, nu e mintiuna! Cà-ci s'a intemplatu haptu in Comitatulu Satumarelui.

Cutare preotu d'in gresiela a vestitu estu anu Rusaliile cu un'a septemana mai iute; ómenii firesce s'au minunatu de acestu avantagiu sì se inholbara unii la altii. Unu omu dracosiu d'intre ei se intelnesce cu unu altu preotu, sì spune, că pop'a loru cum a vestitu Rusaliile. Deci preotulu intrebatu a respunsu: „domni'a-vóstra in locu sà ve mahnitii, trebue sà fiti cu un'a deosebita multiumita catra preotu-vi, că-ci intentiunea acelui'a a fostu, ca darulu duhului S. sà ve umbrésca cu un'a septemana *mai de graba*, ca pre altii!“

Idem.

Pasaportulu sì-a luatu.

Tóm'a fiindu-cà-a fostu frumósă „Patri'a“ sì-a cugetat, Ca sà-o iea la-o sanetósa Pon' ce iérn'a nu-a intrat; Pasaportulu deci sì-a luatu, Sì richtig mi se-a caratu!

TRÉNC'A sì FLÉNC'A.

Tr. Soro Flénca! eu acum'a mai că nu crepu de bucuria.

Fl. D'apoi ce bucuria ai tu asìè mare?

Tr. Scii tu că Mariuti'a mea e acum'a feta mare de maritu.

Fl. Sì apoi ce vrei sà-mi spuni despre Mariuti'a ta?

Tr. D'apoi aceea, că vreu sà o maritu dupa unu teologu d'in *Aradu*.

Fl. E du-te sì tu nu mai vorbi fléncuri; séu tu nu scii, că teologii d'in *Aradu* toti au 8 iscole sì nu se voru uitá dupa fét'a ta cea urita sì seraca, sì inca mai are ceva ce nu-ti spunu, că me temu că te vei mania; totu sì numai nu te mania căti spunu, inse numai intre patru ochi: adeca-te e prósta.

Tr. Bata-te foculu teu soro Flénco, că tu chiaru că esci prósta. Da nu scii tu că Domnulu consistoriu d'in Aradu a priimitu in anulu acest'a la teologia sì de cei cu 4 iscole, adeca dupa cum se spune, mai pe sém'a fetelor nòstre.

Fl. D'apoi cum pote fi acea? candu s'a svatuitu odata Dnii cei mari — cam pe la Dominec'a Tomii acum'a-su 3 séu 4 ani — ca sà nu priimésca Mari'a sa Consistoriu, numai de cei cu 8. iscole.

Tr. Asìè-e Dieu aceea soro draga, numai càtu că in *Biharea* sì *Zarandu* nu tréba popi cu 8 iscole, ce numai de cei'a cu iscole mai mici, cari sciu că voru luá pe fét'a mea, pentru că acei'a nu se uitá totu dupa de cele cu palerii.

Fl. Asìè dara in *Biharea* sì *Zarandu* trebuesc numai popi de cei cu mintea càtu unu purece . . . adeca ne inveriatu, séu mai pe scurtu, prosti.

Tr. Taci soro draga, nu vorbi asìè, că te aude Mari'a sa Dlu Consistoriu, apoi Dómne reu se va mania pre tine.

Pop'a Vasilie.

— Poveste fara mintinna, in forma de noveleta moderna, dedicata celoru cari se cuvinte. —

— Buna demanéti'a, parinte!

— Sà fii blagoslovită, fiule cresnice. Da ce mai faci?

— Facu reu, parinte, tienă-te Precest'a, — căsu seteosu; n'am beutu adi numai o felă de vinarsu!

— Reu destulu, reu fiule, — dar' nu te superă, că mai are Moise in bute, sì ni-a mai dă elu — pre prescuri; — adause pop'a sioptindu — ori ce gândesci?

— A-buna séma ni-a dă ca sì de alta data, — ringi cresnicul.

— Hai sà mergemu dara. — — —

Acestu discursu avù locu dilele trecute intr'unu satu ore-care d'in Trani'a.

Precum au potutu observă onor. cetitori sì cetitorie, acést'a conversare se infiră intre preotulu sì cresniculu d'in acelu satu.

Pre preotu sà-lu numimu pop'a Vasilie — sì credem, că am nimerit de minune, — ér' pre cresnicu sà-lu botezamu de Niculiti'a lui Ciuperc'a de dupa satu.

Sì acum?

Sà-i urmarim, sì sà grabim a face cunoscîninti'a loru mai de aprópe.

Ei sunt dejă dupa mésa in crism'a lui Moise, — inchinandu cu paharutiulu sì cantandu cu mare glasu:

Fi-va draculu superatu,
Pan'oru fi trei crisme'n satu;
Că voiu bë, cătu mi-a placè,
Sf-oiu platî candu voiu poté . . . ! s. c. l.

Ei bine, sà-i lasamu sà-sì petréca, — ér' noi pana atunci sà ridicam velulu treeutului ca sà vedem: cine sunt acestei duoi ómeni harnici, dar' mai alesu cum a devenit Vasilie — popa.

D'in capulu locului am sà vi spunu, că nu am de cugetu a face descrieri lungi, detaiate sì petre-catórie, a vi descrie regiuni sì sate, nici a vi depinge cu colori viue pe pop'a Vasilie. — Regiuni vi inchipuiti dvóstra, ér' ce se tiene de Vasilie . . . vi potu spune atât'a, că sì dinsulu e ca multi preuti, esitî d'in bogoslovi'a d'in Sibiu.

Deci trecu en bloc la objectu, — precum e datin'a in conferintiele nóstre de acum'.

Eroul nostru, pop'a Vasilie, e fiulu celu mai mare alu fia-iertatului Precupu Buzatulu d'in Lunc'a — fostulu jude comunalu. — Pana la anulu alu dóuedieciile sì dinsulu padiá la vite, sì eră pe aci sà devina sì dinsulu unu tieranu prostu. Inse Parcele decisera altu-cum.

Două eveninînte grandiose lu-facura — cea ce este adi.

Catani'a sì amorulu!

Ca sà scape de reulu celu d'antaiu, sì ca sà tri-umfe cu celu de alu doile, nu eră altu remadiu, de cătu sà se faca popa.

Dar' cum? ast'a eră cestiunea prima.

Atunci se ivi Niculiti'a lui Ciuperc'a de dupa satu, dandu-li svatulu, că numai sà-sì imple pungile bine, sì s'o ia cătra Sibiu. Cele-l-alte voru urmă.

Bietulu parinte n'avù ce face, — vendù vitele sì bucatele ce mai avea, implù pung'a lui Vasilie, dandu-i drumulu cătra Sibiu. —

Dar' Vasilie eră sì indragostitu in fét'a gâscăriului Iuonu, in Nastasi'a.

Nu voià sà mérga la popia nici de cătu, — inse fric'a-e mare. Decei se mai duse inca odata la isvoru, spre a-si luá remasu bunu de la iubit'a sa Nastasia, care-i jură mare sì multa credintia, ér dinsulu o mangaiá, că o va face dómna — preotesa!

Vasilie sì-trasa ciorecii cei nuoi, sì-puse in capu paler'i'a cea popesca, sì luà caltiunii cei nuoi in bôta, sì nu se opri pana in Sibiu.

Ajungendu Vasilie, dupa multe intrebări sì indrumari la cas'a vladicésca, la pórtă se intelni cu o ééta de popandosi, séu calicusi — precum dice dinsulu.

— Buna diu'a, mài fetiori! — i salută Vasilie.

— Sà fii sanetosu voinice! — dice unulu mai pretinosu d'intre ei — ce vesti ni aduci?

— A casa-e vladieulu? puse Vasilie intrebarea eu o sumedă óre care.

A casa, — respunsera mai multi de odata, privindu sì suridiendu catra nou sositulu sì cotindu-se unulu pre altulu.

— D'apoi en chiama-lu afara! ordonă Vasilie, sucindu un'a pre noulu seu sierpariu, sì diregendu-si sfub'a négra pr'in o ridicatura d'in umeri.

— Unu hohotu generalu resună in tôte partile.

— Chiama-lu tu — i dice apoi unulu cu ochii plini de lacremi de risu — că esci destulu de mare!

— No, că ti-ai gas't'o — respunse Vasilie drimboiatu, sì se repedi pre trepte in susu.

— Ajungendu in salonu sì fiindu fórte seteosu, se duse la o mésa, unde aflu unu pocalu plinu cu apa sì-lu golí pana 'n fundu.

— Da ce facu-si nemernicule — lu-infruntă servitoriu — au nu scii, ca acel'a-e pocalulu vladicului.

— D'apoi? — reflectă dinsulu — vladiculu dôra nu-e spurcatu, sì cu aceste ne mai asceptandu nici o audientia întră la S. Sa.

— Dar' ce-e fiule? — lu-agră surprinsu pastoriulu sufletescu.

— Am venit sà me facu popa! dice Vasilie cu fala.

— Fă-te dar'! — se audi unu respunsu maniosu, sì Vasilie remase singuru. Inse dinsulu eră multu curagiosu; întră in odaia laterale.

— Ei bine, ai testimonii — se audi tonulu de mai 'nainte.

— Éta ce am, — dice elu, arestandu pung'a plinu.

— Vei fi popa! Inse spune-mi, acum' déca te-oiu face popa, cum vei merge a-casa, aice-ti-e carulu ori ai calaria?

— Calu-su cu, numai me santiesce, — dice Vasilie cu mare umilitia.

Peste două septemani Vasilie facu pre Nastasi'a preutesa, se facu popa, scapă de catania sì e popa sì luminatoriu alu poporului pana 'n diu'a de adi.

Tanasia Ciorecasiu.

Visuri.

Ministrulu Lónyai de unu tempu in cōce tōta nōptea viséza cu Senyei, par' că totu vine sà-lu stringa de grumadiu! . . .

